

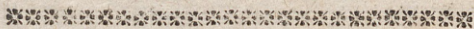

MONITOR

Na R. P. 1771.

Nro: LXIX.

Dnia 28. Sierpnia.

I.

*Si leges non serventur, & cuius licentia
faciendi quidquid voluerit data sit;
non solum Respublica pessum ibit,
sed nec quidquam intererit inter
nostram & ferarum vitam.*

Demoith: Orac: 2. contra Aristog:

Mci Panie MONITOR

Niemogę tego mowić, żeby o-
sobliwiey za terażnieyszego
panowania, były zaniedbane Pra-
wa; ale też y tego nie można po-
wiedzieć, żeby wszystkie szkodli-
we czynności Obywatelow były

W w w ob-

obwarowane Prawami. Sam W. M. Pan przyznasz, że niemasz żadney takiej kary ustanowioney na obmawiających, żeby przez nie mogli się powściągnąć od tego szkodliwego nałogu. Przyznasz mi ieszcze W. M. Pan y to, iż przynaymniey z czytania Historyi, y uskarzania się przed nim wielu osob, wiesz iak nieraz wielkiego nieszczęścia były przyczyną obmowy y plotki. Ludzie bawiący się tym, ani na godność y urząd, ani na cnotę y poczciwość nie bynaymniey nie uważają, zarowno naygodnieyszą osobę y lichą swym żądłem kaleczą, Duchownego z Swieckim, cnotliwego z iawnie niecnotliwym równają.

Jestem w takim mieyscu, ktore, iak pospolicie mówią, na samych plotkach stoi: codziennie aż do naprzykrzenia nasłucham się takich nowin. Zapatruję się często okiem
lecz

tez pełnym na nieszczęśliwe skutki tych obmow, ktore jednych rugują z łaski Pańskiej, drugich wyzuwają z pomyślności, innym tamują drogę do dalszey promocyi, à innych honor y poźciwość oczerniają, szarpią, nicują, y na pośmiewisko wystawują. O! moy Boże! iak wielu tu niewinnych podlega tym nie sprawiedliwym dekretom, niemasz ani remissy ani apellacyi nigdzie, chyba do jednego Boga. Nie znajdzie tu niewinność Patrona, choć wielu jest biegłych w tym Juristów. Nic tu nie pomoże manifest, bo go nawet przyjąć niechcą w Kancellaryi.

Niewiem wcale iak tu żyć potrzeba, bydź nabożnym, lub słuchać kiedy dwoch naprzykład Mszy SS. uczynią zaraz zmyślonym nabożnisiem, y wynaydą interes tego nabożeństwa. Nie bydź znowu bardzo nabożnym, to uczynią

Ateistą

Ateistą lub niedowiarkiem. Bydź smutnym, powiedzą, że się kocha, wesółym to hultaj. Uważać ich plotki, trzebaby się zgryść y prętko umrzeć. Sprawować się znowu według owego zdania Owidiusza: *Conscia mens recti famæ mendacia ridet.* Nazwą zaraz ostatnim bezwstydnikiem.

Racz W. M. Pan albo nam podać iaki sposób do uchronienia się tych złośliwych językow, albo wyrobić to na przyszłym Seymie, ażeby była konstytucyą wyznaczona kwota pieniędzy, którą dać powinien każdy przekonany w Grodzie lub ziemstwie o poczynienie szkodliwych honorowi plotek.

Przez taką czynność, y dochody Publiczne powiększysz W. M. Pan y ocalisz nas od tak wielkich uszczerbkow sławy poczciwości, y zdrowia.

J. M. F.

II.

*Nec te collaudes, nec te culpaveris ipse
Hoc faciunt stulti, quos gloria vexat inanis.*

Caro.

* * *

Mości Panie MONITOR

Niemasz nic obrzydliwszego do słuchania człowiekowi rządzącemu się maxymami prawdziwey polityki, iak pochwały, ktore sami ludzie przypisywać sobie zwykli, y opowiadanie rzeczy sprawujących własne pokrzywdzenie. Byłem w takim posiedzeniu, ktore mieściło w sobie te obydwie gatunki ludzi; wdałem się w rozmowę z iednym, alié on zaczyna wychwalać swoje czyny, rozum, zdarność, &c. przestrzegliży mię wprzod, że to niechwaląc się mowi. Zacząłem sobie przykrzyć tą rozmową, z ktorey poznałem, iż nie był wart od nikogo pochwały, przeto sam ją sobie przypisywał. Poszedłem od niego, y zacząłem

rozmowę z drugim, który na oko zdawał się być roztropniejszy od pierwszego. Był to człowiek dworsko służyący, ale wcale nie znał powinności swojego stanu. Dworak prawdziwy ile tylko może, wynajduje sposoby do wstąpienia się. On przeciwnie robił, prawda że przez to chciał się pochwalić, ale się omylił na swoim rozumieniu. Zaczął mi tedy powiadać, iak wiele u swego Dworu ponosi trudów, iak wiele ma poufanych do siebie, à w niższej randze będących, z których jedni po plecach go głaszczą, drudzy po głębie, à inni nawet po głowie. Y tą rozmową sprzykrzyłem sobie, y udałem się ku drugiemu kątowi. Tam słyżę rozmawiających o komplementach, postanowiłem sobie zabawić czasik iaki w owym kąciku, rozumiejąc, że tam nie znajdę żadnego z owych gatunkow, ale omyliłem się,

sko-

skorom się zbliżył, zaczął ieden mo-
 wieć mi, że tak jest piękny, iż która
 tylko Dama spojrzy na niego, za-
 raz się w nim zakocha, rozśmiałem
 się w duchu, uważając mocno, że
 był podobny portretowi Ezopa,
 sentymentow też był bardzo po-
 dłych. Niemogłem dłużej cierpieć
 tych pochwał, do których słuchania
 przymuszał mię proźbami. Wyr-
 wałem się przecię z tamtąd y po-
 szedłem ku trzeciemu kątowi,
 chcąc tam znaleźć miłą zabawność,
 aż natrafiam na rachmistrzow, u-
 cieszyłem się, y obiecywałem sobie
 miłszą rozmowę, ale sprzykrzyłem
 sobie nią w krotce, gdym usłyszał,
 wynoszących się iednych nad dru-
 gich, iak są biegleyfi w swey sztuce,
 iak więcey ludzi wpędzili w kalku-
 lacyą, à częścicy niesprawiedliwie.
 Dopiero poznałem, że y w nich ro-
 wna jest chęć ambicyi y wyniosflo-
 ści, iak żądza choć naymnieyszego
 zy-

zysku; Poszedłem y z tamtąd, y chciałem się udać ku czwartemu kątowni, aliści postrzegłem, że ten cały był napelniony ludźmi łowami bawiącemi się; umknąłem się zaraz z tamtąd, spodziewaiąc się rowney sflyszeć rozmowy, iako naywłaściwszą ludziom takowym. Ośądziłem za rzecz potrzebną wyłączyć się z takowego zgromadzenia, w którym długo zostaiąc, mogłbym się zarazić tą ledwie uleczoną chorobą.

Zważ W. M. Pan sam iaki błąd popełniaią takowi ludzie, ktorych, iako człowiek pełny umiętności y zbawiennych rad, racz iak nayskuteczniej oświecić.

Za takową łaskę, wielką W. M. Pan będzie miał wdzięczność nietylko od nich, ale y odemnie w szeregulności, który będę mógł znaydować się potym bez naprzykrzenia w tey kompanii, y bydz z tym oswiadczeniem, z którym teraz piszę się.

W. M. Pana.

Nayniższym sługą
Bezprzyganski.